

Bílá královna

Petr Kotvald, Stanislav Hložek

1. Hrajem šachy, dáma jde na D5, černý jezdec přišel dámě vstří
C,
v klubu pěšáků se cítí lépe, ona ví, že chci ji dávno říct.

R: Má bílá královno, přestaň chtít všem dávat mat.
Černou a bílou barvu znáš, kdy jak růže zčervenáš.

2. Hrajem šachy, já jsem zřídka vítěz, říkáš, láska není volný
styl.
Býváš svéhlavá jak velký dítě, výhra v lásce nemá být však c
íl.

R:
+ stotisíckrát, přestal jsem hrát, ale nechci to vzdát, nech
ci to vzdát.

3. Hrajem šachy, dáma jde na B5, v hradbě figur se ti líbí žít.

To je velká chyba dívek v létě, šachy do života nepatří.

R:

4. Hrajem šachy místo hrátek v trávě, místo mazlení se v proudu
řek.

To je na co máme léta právě, to je na co máme správný věk.

R:

+ stotisíckrát, už přestal jsem hrát, ale nechci to vzdát, n
echci to vzdát.